

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΚΩΦ

Ὁ διαπρεπὴς Ρώσος δημοσιογράφος ΜΙΧΑΗΛ ΝΙΚΗΦΟΡΟΒΙΤΣ ΚΑΤΚΩΦ ἐγεννήθη ἐν Μόσχᾳ τὸ 1820, ἐσπούδασε δ' ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς γενεθλίου του πόλεως, καὶ κατόπιν ἐν Καϊνιξβέργῃ καὶ Βερολίνῳ, ὅπου ἐκρημάτισε μαθητὴς τοῦ Σέλιγκ. Κατ' ἀρχὰς ὑπῆρξε καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Μόσχας, εἴτα δὲ ἠσπάσθη τὸ δημοσιογραφικὸν στάδιον. Τὸ 1856 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς Ρωσικῆς Ἐφημερίδος δι' ἧς ὑπεστήριξε τὰς φιλελευθέρους ἰδέας κηρύσσων καὶ ἐξυμνῶν τοὺς ἀγγλικούς θεσμούς, μετὰ πάντε δ' ἔτι ἐγένετο διευθυντὴς τῆς διαστήμου Ἐφημερίδος τῆς Μόσχας, ἣτις κατέστη τὸ ἐπισημότερον καὶ ισχυρότατον ὄργανον τοῦ κόμματος τῶν παλαιῶν Ρώσων. Διαπρύσιος γενόμενος κήρυξ τοῦ παναλευσίου, ἀπέπτυσε τὰς πρῶν φιλελευθέρους ἰδέας, ὑπεστήριξε δὲ μέτρα αὐστηρότατα, ὅσον τὸν διορισμὸν τοῦ Μουραβιέφ ἐν Λιθουανίᾳ ὡς διοικητοῦ, τὴν ἐφαρμόσιν τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος τῆς Πολωνίας καὶ τῶν παρὰ τὴν Βαλτικὴν ἐπαρχιῶν καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἡ ἐπίδρασις αὐτοῦ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ζητήματα τῆς πατρίδος του ἦτο τοιαύτη, ὥστε οὐδὲν τούτων ἐλύετο παρὰ τὴν θέλησίν του, παρὰ τοὺς ὑπολογισμούς του. Τιμώμενος διὰ τῆς ἀπεριόριστου ἐννοίας τοῦ Τσαροῦ ἤσκει ἐπιρροὴν καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς θέσεως τῶν ὑπουργῶν. Μοναδικὸν δὲ φαινόμενον εἶνε πῶς ἐν Κράτει εἰς τὸ ὅποῖον ὁ τύπος εὐρίσκεται ὑπὸ ἀγρυπνῶν ἐπιτηρῶν καὶ αὐστηροτάτους περιορισμούς κατώσθαι ὁ Μιχαὴλ Κατκώφ τοιαύτην νὰ συγκεντρώσῃ ὡς δημοσιογράφος ἐπιρροήν. Τοῦτο ὁμῶς ἐγγεγίται ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν ἔξοχον διάνοιαν καὶ τὰς ἀπείρους γνώσεις ὧν ἐκοσμεῖτο ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Μόσχας. Ἐκ τῆς ἀπολείας του δικαίως ὀδὸν ἐπένησεν ἡ Ρωσσία πᾶσα.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐπικρατήσαν στοιχεῖον ἦτο ἐκ νέου τὸ πῦρ. Ἡ Ἀττικὴ ὁλόκληρος ἐφλέγετο κατὰ γράμμα. Ἀπειρομεγέθεις γλῶσσαι πυρὸς ἐφάνιντο καθ' ἐκάστην ἐσπέραν λάμπουσιν εἰς τὰς ἀκρωτείας, ἐξ ὧν κατὰ τὴν ἡμέραν ἀνέθρῃσκον νέφη πυκνὰ καπνοῦ. Ὁ κόσμος ἦτο ἀνάστατος, ἔτρεχον αἱ ἀρχαί, ἔτρεχον πολῖται, ἔτρεχον στρατιῶται· ἔτρεχον καὶ οἱ πρέσβεις εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ ἔκαστον παραστάσεις, ὡς ἠκούσαμεν, εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὅτι δὲν ἐπετρέπετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ν' ἀνάπτῃ πυρκαϊὰν ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατὰ τοιαύτην κρίσιμον ἐποχὴν. Εὐτυχῶς, ἂν ὑπῆρξαν οἱ παραχθέντες καὶ οἱ θλιθέντες, ὑπῆρξαν καὶ οἱ διασκεδάσαντες ἐκ τῶν πυρκαϊῶν, οἵτινες τὰς ἐχαρακτήρισαν ὡς ὠραιότατον θέαμα! Περὶ τούτου ὄρα εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς ἐβδομάδος.

✱

Ὁ πρωθυπουργὸς μετέβη εἰς τὰ παραπήγματα καὶ ἐθεάτο μακρόθεν τὴν πυρκαϊάν. Φεῦ! ἤρχισε καὶ αὐτὸς νὰ παρακμάζῃ. Ποῦ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη καθ' ἣν κατὰ τὴν πυρκαϊάν τῶν ἀνακτόρων ἔσχε μέρος τόσον ἐνεργὸν εἰς τὴν κατὰσβεσιν καὶ ἐξετέλει ἀνδρείως ἔργα πυροσβέστου; Ἡσθάνετο ἴσως τὴν ἀδυναμίαν του, ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ σβύσῃ τὴν ἰδικὴν του φωτιάν.

✱

Ἐθεάτο δὲ περιλύπως τὰ πυκνὰ νέφη τοῦ καπνοῦ τὰ ἐξερχόμενα ἐκ τῶν κλιτύων τοῦ ὄρους. Ἐσυλλογίζετο ἴσως, ὅτι ἦτο κρῖμα νὰ πηγαίνῃ χαμένος τόσος καπνός... ἐν αἷς ἡμέραις μέλλει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μονοπώλιον.

✱

Μετὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐξετάσεως τῶν διαφορῶν νόμων, ἐφ' ὧν ἔγεινε τόση μεγάλη διαμάχη σχετικῶς πρὸς τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν Ἀθηναίων, ἐφημερίδες τινὲς ἔσχον τὸ θάρρος ν' ἀνακινήσωσι ζήτημα ὑπονόμων, ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ καύσωνος καὶ ἐπιδημιῶν. Ἡ ἐξέγερσις τῶν ἀναγνωστῶν ἐσταμάτησε τὸ τὸλμημα καὶ τὸ ζήτημα εὐτυχῶς ἀνεβλήθη.

διὰ καταλληλοτέραν ἐποχὴν, ὅτε θὰ συμπέσῃ ἴσως νὰ εἶνε καὶ πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος.

✱

Εἰς τὸ ἀνακινήθην αὐτὸ ζήτημα αὐτοδικαίως ἀνεμίχθη καὶ ὁ κ. Δαμασκηνός, προτείνας τὸν καθαρισμόν τῶν ὑπονόμων διὰ τοῦ ὕδατος τῶν λουτρῶν του. Ἀλλὰ τὸ ἱατροσυνέδριον ἀπέρριψε μετὰ-φρίκης τὴν πρότασιν, πτοηθὲν ἐκ τῆς ἰδέας τῶν τεράτων ἅτινα ἠδύναντο νὰ γεννηθῶσιν ἐκ τῆς ἐπιμιξίας τῶν ὑπονόμων καὶ τῶν λουτρῶν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ.

✱

Ὁ ὁποῖος κ. Δαμασκηνός εὔρεν ἐπὶ τέλους τὸν ἐφάμιλλον του, εἰς τὸν δῆμαρχον Ἀθηναίων κ. Σοῦτσον. Ἐκεῖνος μὲν ἔφερε τὸ ἀλμυρὸν ὕδωρ τοῦ Φαλήρου εἰς τὰς Ἀθήνας, οὗτος δὲ ἔχει τὴν γενναϊότητα ἐν τοιαύταις ἡμέραις λειψυδρίας νὰ μεταφέρῃ τὸ πόσιμον ὕδωρ τῶν Ἀθηναίων εἰς Φάληρον. Τοιοῦτρόπως συναντῶνται τὰ μεγάλα πνεύματα καθὼς καὶ οἱ σωλῆνες τῶν δύο ἐπισήμων ἀνδρῶν.

✱

Ἐνθα διαψεύδεται τὸ πανάρχαιον κεραμεὺς κεραμεὶ κατέει.

Μία μόνη ἐφημερίς ἀνέλαβεν ἐκθύμως καὶ μετὰ στοργῆς εἰλικρινοῦς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν κατηγορουμένων τελωνῶν, καὶ αὕτη εἶνε ἡ ἐφημερίς τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου.

Τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ, ὅτι, εἴποτε ἔλθῃ ἐπὶ τὰ πράγματα ὁ ἐκ Μολάων πολιτευτὴς, ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

✱

Τί φοβερά ἐποχὴ πεζότητος!

Φαντάσθητε ὅτι τὰ μεγαλειότερα συμβάντα, δι' ἃ κατέγεινεν ἡ δημοσιογραφία καὶ τὰ ἐξύμνησεν ὡς κατορθώματα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἦσαν αἱ πεζοπορίαι τοῦ κ. Παρασκευαΐδου καὶ τοῦ κ. Πάστρα!

✱

Ἐκ τῆς φοβερᾶς πεζοπορίας ὁμῶς τοῦ Ἐφέτου κ. Παρασκευαΐδου, ἐξάγεται τοῦτο τὸ εὐχάριστον συμπέρασμα, ὅτι αἱ Θερμοπύλαι φυλάσσονται ἀσφαλῶς, ὡς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ξέρξου. Δὲν φρουροῦσι πλέον εἰς τ' ἀθάνατα στενὰ ὁ Λεωνίδας καὶ οἱ τριακόσιοι, φρουροῦσιν ὁμῶς ἀγριοὶ ποιμενικοὶ κύνες οἵτινες ἀνεχαίτισαν τὸν τολμηρὸν ὀδοιπόρον.

✱

Ἐξάγεται ἐπίσης καὶ ἕτερον ἔτι μᾶλλον εὐχάριστον συμπέρασμα ὅτι ἡ δικαιοσύνη ὀρθοποδίζει.

✱

Διότι ὁ κ. Παρασκευαΐδης εἶνε δικαστικὸς ἀνὴρ ἐφέτης, ὡς λέγει ἡ Νέα Ἐφημερίς, ἀνῆλθος τὸ ὕψος μὲ τὸν κασιγνήτην, τὸν γνωστὸν καὶ ἀγαπητὸν Φιλοποίμενα εἶνε ἀναντιρρήτως ἡ ὑψηλοτέρα κορυφὴ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου. Εἰς αὐτὸν ἐφخرμύζεται ἡ ἐν τοῖς κοντακίοις ἀπαντῶσα ἐκφρασις τῶν ἐφειτῶν ἡ ἀκρότης.

✱

Ἡ μὴ προαγγελθεῖσα ἔκλειψις τῆς σελήνης ἐγένετο, ἐνῶ τὸ προαγγελθὲν καὶ διατυμπανισθὲν φαινόμενον τῶν